

menes erfaring, som med hensyn til type og niveau, men ikke nødvendigvis med hensyn til et konkret erhvervsområde, kan danne grundlag for GVU.

Den forudgående individuelle kompetencevurdering forudsættes at inddrage såvel praktisk, arbejdsmæssig kompetence som teoretisk kompetence erhvervet ved kurser og andre uddannelsesforløb. På grundlag af målene for den pågældende uddannelse og med udgangspunkt i den foretagne kompetencevurdering udarbejder skolen i samarbejde med deltageren en personlig uddannelsesplan, der beskriver deltagerens samlede uddannelsesforløb, herunder eventuelle praktisk-faglige forløb. Denne uddannelsesplan skal gælde for deltagerens samlede uddannelsesforløb, uanset hvilken skole der optager deltageren under forløbet. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til § 8.

Med en sådan fælles lovramme for et GVU-niveau opnås en række fordele frem for udelukkende at bruge de eksisterende uddannelseslove for erhvervsrettede ungdomsuddannelser:

- Der opnås fælles rammer og vilkår for et stort udsnit af tilbudene til kortuddannede voksne, herunder synlige og fælles regler for så fleksibel vurdering og anerkendelse af kompetence som muligt, så deltagerne får maksimal udnyttelse af forudgående uddannelse og erhvervs erfaring (realkompetence eller indgangskompetence). Som nævnt ovenfor forudses meritgivende elementer af AMU-uddannelser at udgøre en stor del af aktiviteten på uddannelsesområdet.
- Der bliver mulighed for fleksibilitet i tilrettelæggelse, indhold og gennemførelsestid af en GVU i forhold til en tilsvarende eksisterende erhvervsrettet ungdomsuddannelse. En GVU kan tilrettelægges på deltid, den kan gennemføres inden for en ramme på 6 år, og indholdet tager udgangspunkt i de voksnes kompetence. På denne måde adskiller tilrettelæggelsen af GVU inden for erhvervsuddannelsesområdet sig fra en voksenerhvervsuddannelse. Den anden forskel fra voksenerhvervsuddannelserne er, at GVU gennemføres uden kontrakt med en arbejdsgiver.

Rådgivningen om GVU-niveauet forankres i den eksisterende lovgivning om de enkelte erhvervskompetencegivende ungdomsuddannelser. Der henvises til afsnittet nedenfor om *Rådgivning*.

Social- og sundhedsuddannelserne

Da der for tiden foregår overvejelser om mere grundlæggende ændringer af de ordinære social- og sundhedsuddannelser, vil de muligheder, som lovfor-

slaget om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne giver for at etablere en GVU inden for dette område, foreløbig ikke blive benyttet. Der vil dog fortsat være mulighed for at tage enkeltfag fra social- og sundhedsuddannelserne under lov om åben uddannelse.

De tre videregående niveauer

De videregående niveauer i videreuddannelsessystemet for voksne (henholdsvis Videregående VoksenUddannelse, Diplomuddannelse og Masteruddannelse) signalerer sammenlignelige niveauer i forhold til de videregående uddannelser i det ordinære uddannelsessystem, men derimod ikke ens uddannelser. De adskiller sig fra uddannelserne i det ordinære uddannelsessystem, både hvad angår indhold, tilrettelæggelse, længde og profil. De sigter i højere grad mod at videreudvikle voksnes jobkompetence, hvor uddannelserne i det ordinære uddannelsessystem tillige sigter på at udvikle studiekompetence. Derfor får uddannelserne i videreuddannelsessystemet for voksne også andre titler end uddannelserne i det ordinære uddannelsessystem.

Uddannelserne i videreuddannelsessystemet for voksne skal modsvare de behov for faglig og personlig kompetenceudvikling, de voksne har for at kunne løse opgaver på arbejdsmarkedet bedre og mere effektivt og for at kunne varetage en ændret stillingsfunktion eller påtage sig nyt arbejde.

Uddannelserne på de videregående niveauer i videreuddannelsessystemet kan have karakter af videreuddannelse i dybden, dvs. faglig specialisering inden for det fagområde, hvor deltagerne i forvejen har en videregående uddannelse, eller i bredden, dvs. faglig supplerings uden for deltagerens eget fagområde. I forhold til uddannelserne i det ordinære uddannelsessystem er videreuddannelserne enten snævrere specialiseringer eller bredere tværfaglige forløb.

Hvilken uddannelse der er relevant for den pågældende ansøger, afhænger af vedkommendes konkrete adgangsgivende uddannelse og/eller af ansøgerens behov for erhvervmæssig progression som supplement til ansøgerens faglige baggrund i den adgangsgivende uddannelse. En person med en KVU kan have behov for at tage en VVU, en person med MVU søger ind på en VVU eller en diplomuddannelse, og tilsvarende kan en kandidat have behov for at søge ind på en VVU, diplomuddannelse eller en masteruddannelse.

Den kompetenceudvikling, der finder sted i løbet af en videreuddannelse, skal være relevant i forhold til deltagerens livs- og arbejdsmarkedssituation og skal